

Matej Rukavina, KMF FZS, AFIAP

Samostojna fotografska razstava

V ZNAMENJU VENERE

je na ogled v

FK Proportio divina Gornja Radgona

od 3. junija do 1. julija 2020

Na piedestalu lepote

Bili smo sredi epidemije. Počasi se navajamo na to, da nismo več zaprti med štiri stene. Zagotovo pa smo na pragu novega življenja in drugačnega sveta. Spremenili smo se. Oči, ki tudi v umetnosti gledajo nove podobe in berejo njihova sporočila, so drugačne. Zato v njih odslej odkrivamo marsikaj, česar še ne poznamo. V tem kontekstu je tudi Matej Rukavina v času popolne karantene objavil digitalno razstavo fotografij Enkratne, razstavo svojih fotografij, ki so bile sprejete in objavljene v spletni galeriji 1x.com. Njegove fotografske

zgodbe so osebno izpovedne. Na telo ne gleda kot na objekt. Zaradi lepotne podobe mu je model na prvi pogled po zunanosti sicer lahko zanimiv, potem pa je umeščen v raziskovanje, preoblikovanje, gibanje. V nasprotju z današnjo digitalno tehniko, ki je večinoma brez duše, kadar se jo uporablja kot nenadzorovan trenutni navdih, so njegovimodeli občutljivih ženskih aktov upodobljeni ne glede na smernice izumetničenih modernih lepotnih idealov.

Fotografi se po svojem izrazu in načinu razlikujejo, vsak dela malce drugače, tudi z modeli za fotografiranje svojih zamisli. Nekateri imajo vnaprej določeno, kaj in kako: delajo s

profesionalnimi modeli, ki jim nobena poza ni tuja, vendar to ni vedno najbolje, marsikatera fotografija je lahko videti nekoliko prisiljeno. A pri Mateju Rukavini gre za premišljen proces, ko je fotografija zgrajena povezovalno z obeh strani. Nekateri fotografi poskušajo pokazati ženske čare erotično, a to ni namen njegovih fotografij. Poleg spoštovanja do modelov skoznje predstavlja sebe, svojo fotografsko zaznavo, svoje občutje za perfekcijo. Te svoje fotografije razstavlja, ker si želi, da so gledalcem blizu, da so jim všeč in da v njih najdejo njegovo zgodbo, a tudi svojo in še kakšno, saj s tâko drugačnostjo puščajo kar nekaj možnosti razlage vsakemu gledalcu.

Fotografija je lahko povsem tehnična umetnina, je pa lahko tudi precej čustvena, če hoče gledalec v fotografiji videti nekaj več. Bogat je tisti, ki ima močna čustva, ki se razveseli ob številnih lepotah, ki jih drugi ne vidijo in živijo mimo njih. Enako je pri fotografiji: narediti nekaj, kar te bogati in osrečuje, je poslanstvo. Tako Matej Rukavina razmišlja o tehniki, objektivih in svetlobi, pri čemer je zanj pomemben tudi instinkt. V svoji fotografski praksi se je srečal tudi z različnimi posegi lepšanja človeškega telesa z različnimi oblačili, nošenjem nakita, s tetoviranjem in podobno. Nekateri akti (kot je podoba z lobanjami) so nastali tudi z uporabo projekcije. Če umetnik fotografira akt v naravi, je vse naravno. Ne gre za posiljevanje s perfekcijo, ki je daleč od prave lepote. Zato raje včasih naredi korak vstran in išče svoj izraz zunaj tehnične popolnosti.

Glede na možnosti fotografske tehnike se Rukavina osredotoča tudi na optimalnost vsakega posameznega kadra. Čudovita atmosfera krajine, v katero so umeščena gola ženska telesa, nadgrajuje in osmišlja podobe. Fotograf nam dramatično, a ne pompozno, prikaže širok čustveni spekter s sliko in zgodbo skozi razumljive metafore. Nosilce svojih pripovedi umešča po raznolikih prizoriščih, kot bi jih premikal po šahovnici, ki je prisposoda za njegov notranji svet, izpolnjen s protislovji in estetiko. Fotografije so – tako kot pri ciklu fotografij Muze – izvedene potrpežljivo, fotograf se dobro zaveda omejitev in prednosti izbrane tehnike, ki mu poleg intimne postavitve posnetka in globinske ostrine omogoča tonsko mehko komponiranje telesnosti in ozračja cele podobe.

Na Slovenskem je veliko fotografov, ki se ukvarjajo z aktom, le malo pa je takih, ki bi jim iz modela uspelo izvabiti toliko spontanosti, pristnih čustev, poz in efektnih interakcij z naravnim ali umetnim okvirom, kot to uspeva Mateju Rukavini. Povezan je z okoljem, neposredno in iskreno raztaplja svoje strahove, osredotoča se na svoje ustvarjalne užitke in fotografira. Njegove podobe (tudi) iz novega cikla *V znamenju Venere* so odklon od običajnih skomercializiranih prikazov človeških teles. Njegove podobe liričnih aktov so osvobodjene vsakršne vulgarnosti, ohranjajo tradicionalne umetniške vrednote na originalen, kreativen način. V času vseprisotne internetne poplave digitalnih sličic aktov Rukavina žensko človeško figuro dviguje na piedestal, ki si ga vsaka njegova podoba akta nedvomno zasluži.

Tatjana Pregl Kobe

Matej Rukavina, KMF FZS, AFIAP

Rojen sem leta 1975 in prihajam iz Ljubljane. V gimnazijskem obdobju sem dobil prvo knjigo o fotografiji, osnove osvetlitve pa sem se učil na očetovi kameri IhageeExalla. Pozneje sem pritiskal na sprožilec trotelziherce in prvega digitalca, da sem lahko »ovekovečil« skoraj vsak potep ali dogodek. Po izobrazbi sem univerzitetni diplomirani mikrobiolog. Diplomiral sem iz elektronske mikroskopije, ki za produciranje slike, namesto fotonov, uporablja curek elektronov. Fotografija me na nek način spremlja vse življenje. Za resnejši, umetniški pristop k fotografiji me je spodbudilo rojstvo prvega sina. Ustvarjam portret, akt, pokrajinsko fotografijo. Sem človek narave – številni hobiji, ki jih živim, tako potekajo v naravi – gorsko kolesarjenje, gornišstvo, pohodništvo ter zadnje čase tako imenovan overlanding – potovanje s terenskim vozilom. Rad imam mirne, odročne kotičke, ki

se skrivajo množicam. Motive iščem v naravi in urbanih prostorih, ki jih uporabljam tudi za kuliso akta. Leta 2010 sem se včlanil v Fotoklub Ljubljana, katerega predsednik sem od začetka leta 2019.